

Lapunk tartalmából:

- Művelődési jegyzetek
- A Román Kommunista Párt küldöttségének látogatása Nagy-Britanniában
- Norodom Sziának kiáltványa

II. oldal

IV. oldal

Harmincötezer munkaóra

Harmincötezer munkaóra. Ennyivel dolgoztak kevesebbet februárban a megye köztársasági alarendeltéggel vállalkozói. Ez az a munkaidőkiegészítés, amely a munkafeladatokat mint igazolatlan hiányzás jelentkezik.

Harmincötezer óra hiányzik az amúgy is rövid februári hónapból, olyan idő, amely terveinkben valahol szerepelt, amely alatt cipőt, bútort, vagonokat esztendőig vagy éppen ebresztőórákat gyártottunk volna. Az idő megállíthatatlan, visszafordíthatatlan és amit elvesztettünk, vissza nem szerezhettük.

Igazolatlan hiányzás. Valóban szükség volt a munka megszervezéséről és a munkafegyelméről szóló törvényjavaslatra. Szükség van minden olyan eszközre, amely az idő pazarlót megdöngölőzteti, szükség van minden eszközre, amely szervezni, koncentrálni képes munkánkat. A fegyelmünk önmagában meg nem áll, szervező erővé, de az előtűnik álló évek terveit megvalósítani nélkül nem tudjuk, meg kell erősíteni a mindnyájunk munkája számára szükséges fegyelmét.

Partunk Központi Bizottsága megtárgyalta a munkafegyelméről szóló törvényjavaslatot. Az új jogszabály által keretbe fogott társadalmi viszonyok, az általa védett értékek magasrendűségét többek között az is bizonyítja, hogy legfelsőbb pártszervünk ülésének napirendjén is szerepelt.

A munkafegyelm, és általában a fegyelm kérdése, egyszerre etikai és gazdasági kérdés. A szocializmusban élő ember etikai értéket elsősorban a munkával szembeni viszonya — tehát a munka fegyelmé — határozza meg. Az eddigiekkel határozottabban kell tudni és tudatosítani, hogy a munka erkölcsi ellen vetők, a legfontosabb erkölcsi szabályainkat segítik meg. Ami az egyéni etikai kérdés, társadalmi szinten újabb minőséget nyer, gazdasági jelentőséggel súlyosodik. Gazdasági sikerünk pedig — s ez köz tudott — egész népünk boldogulásának szilárd alapja. A dolgok összefüggése

ma nyilvánvalóbb mint bármikor, ez elsősorban mozgósító jellegű terveinknek tulajdonítható.

Nem szabad és nem is lehet a munkafegyelmét a munkaidő helyes és teljes felhasználására lecsukítani. A munkafegyelm ennel sokkal bonyolultabb kötelezettségeket is tartalmaz. Meg kell, éppen a február hónapban elvesztett harmincötezer munkaórával kezdünk el, s ezt azért tettük, mert itt a legnyilvánvalóbb az okozott kár. A vizsgálatok kérdéseivel foglalkozva, partunk főtájkára megjegyezte: a vizsgálatok megfogalmazott mondat ideje fel a másik megállapítást. Az idő, a munkaidő: nemzeti vagyon. Munkahelyünkön töltött negyvenöt óra percünkkel el kell számolnunk, magunk és a közösség előtt, minden nap meg kell kérdeznünk önmagunktól, mit tettél időddel, hogyan és mit dolgoztál? Erre kérés az, a hónap legvégén összeállításakor nem harmincötezer elvesztett óráról, hanem új termékekről, cipőről, bútorról, vagonokról, esztendőig ebresztőórát szeretnénk beszámolni.

VAROS LOBOGÓ

A termelési költségek csökkentése

A Minisztertanács ez év február 21-én közbe tett határozata, amely a dolgozók vállalati nyereségből származó év végi jutalmazását iri előpartunk és államunk újabb gondoskodásáról tesz tanúbizonyságot. Az új jutalmazási mód — a tizenharmadik fizetés bevezetése — eddig a legmagasabb ösztönzési forma. E szerint nemcsak a termelés mennyiségének, hanem minél magasabb szintű munkájának, valamint a gazdasági hatékonyságának emelését tűzi ki célul minden fizetett alkalmazott elé.

Evről evre gyarapszik-erősödik a termelési műszaki-nyelvi alapja, a dolgozók szakmai képzettsége. Minden munkahelyen biztosítják a kellő munkafeltételeket. A helyi pártszervezetekre egyre több feladat hárul. Irányítani kell a vállalatok, üzemek és ipari kombinátok igazgató bizottságait, hogy a termelési munkát gazdaságilag egyre hatékonyabban bontakozzák ki. Harcolniuk kell tehát a nemproduktív költségek, a termelési veszteségek és a pazarlás ellen.

A jelenlegi nemzetgazdaságfejlesztési szakaszban a takarékoságra egyre nagyobb súlyt kell helyezni. Ez annál is inkább fontos, mert az idén az ezer lej értéket képviselő késztermékeket 13—15 lejjel olcsóbban kell előállítani mint tavaly. Ha ezt a célkitűzést minden üzemben és vállalatban maradéktalanul valóra váltjuk, országos viszonylatban az ipari nyereség 90—100 millió lejjel gyarapodik. Ezt a nagyon fontos gazdasági

feladatot megvénk iparvállalataiban is szem előtt kell tartani. Vállalatvezetőink, a termelési magasszint-tudományos szervezetek tekintetük egyik legfontosabb feladatának, mivel az elmúlt évben számtalan hiányosság, fogvatartosság mutatkozott e téren. S már az év első két hónapjában is beszerzési nehézségek léptek fel. Ezt tapasztalhattuk a Vagongyárban, a Szerszámgyárban, a Faipari Kombinátban és más gazdasági egységekben, ahol a gyártási költségeket több szubjektív ok miatt túllepték.

Ha felfigyelünk arra, hogy jelenleg a termelési költségek mintegy 60 százaléka a nyersanyagok értéke képviseli, arra a következtetésre jutunk, hogy e téren kell a legszigorúbban takarékoskodnunk. Országos viszonylatban a fájlagos anyagfogyasztás mindössze egy százalékos csökkentésével mintegy 30 millió lej takarítható meg.

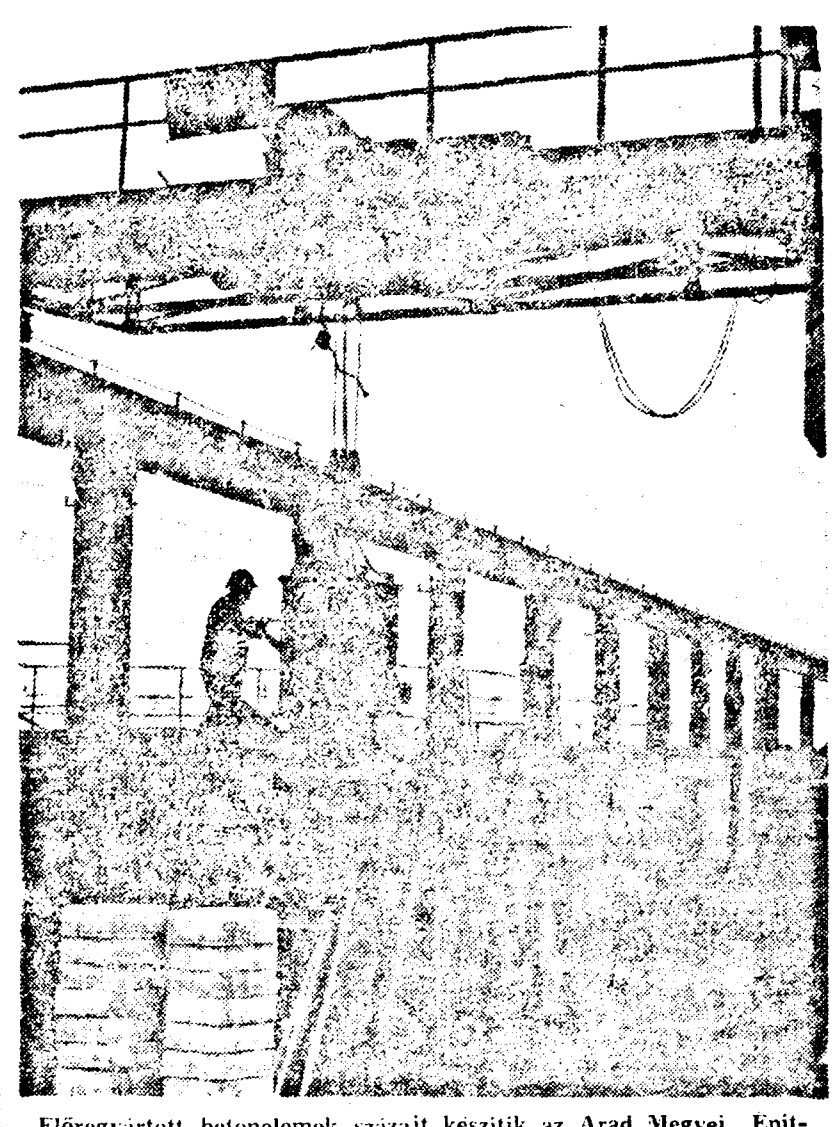
A gazdasági hatékonyság növelésének egy másik biztos útja a meglévő termelőkapacitások intenzív kihasználása. Megvénk viszonylatában e téren is meg mindig számtalan ki nem használt tartalékkal rendelkezünk. Tavaly mintegy 4,7 százalékkal nem teljesítettük ilyen irányú feladatainkat. S 5,2 milliós veszteséghez vezetett. S

még az idén is sok az álló, a nem termelő gépjárművek, a Szerszámgyárban, a Vagongyárban, a Textil- és Élelmiszeripari Kombinátban.

A gazdasági fejlődés útját megkezdte a felesleges kiadások is, ami szintén a laza és rapszodikus szervezés, a technológiai fegyelm-sértés következménye. Még mindig sokat költsünk iparvállalatainkban a szállításra, a vagonok veszteségére, különböző ügyek intézésére és más technológiai veszteségre fedezésére.

A vállalati nyereség növelését csak úgy érhetjük el, ha minden munkahelyen az említett műszaki hiányosságok és gazdasági-szervezési fogvatartosságok megszüntetéséért harcolunk. Természetes, hogy a gazdasági hatékonyság növelésének ezenkívül meg számos más útja, módja is van. Ezért által pártszervezetünk az a feladat, hogy lepleten-nyomon ellenőrizzék, miként tájékoznak fel és miként értékelik a tartalékokat, ösztönözzék a magas képzettségű szakembereket és valamennyi dolgozót, hogy az év nyereségét járják. Az új javadalmazási törvények értelmében minden dolgozó ember érdekelt így kívánja.

TODITA GHEORGHE
közgazdász,
a megyei pártbizottság gazdasági bizottságának tagja

Előregyártott beton elemek szállítását készíti az Arad Megyei Építkezési Vállalat jól felszerelt részlege.

Hírek

Nagyiratos országos első a cukorrépa termesztésben

A Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek Országos Szövetsége és a Földművelésügyi és Erdőgazdálkodási Minisztérium a X. pártkongresszus és a háza felszabadulásának 25. évfordulója tiszteletére rendezett verseny eredményeit elemmezve az 1969. évi szocialista verseny országos élenjárója címmel tüntetett ki mezőgazdasági termelőszövetkezeteket.

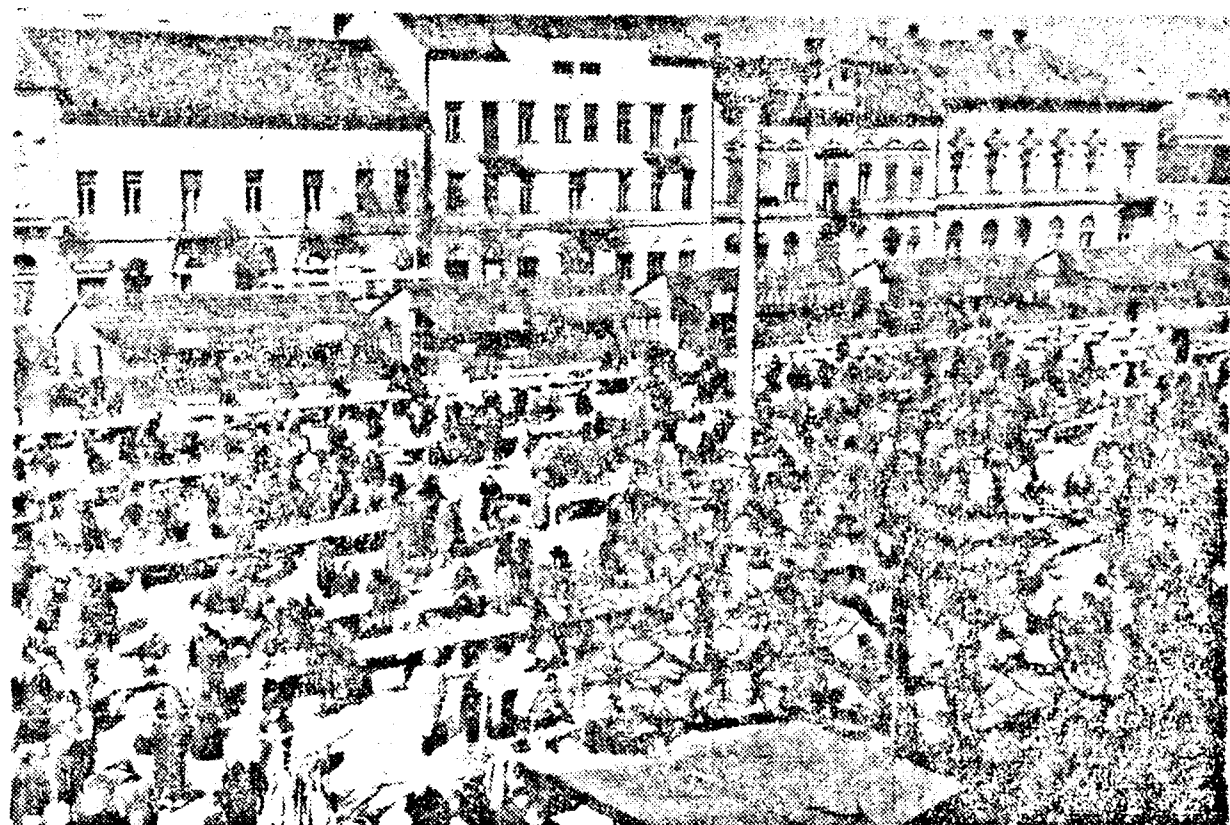
Arad megyében a cukorrépa termesztésben az I. díjat a nagyiratosi mezőgazdasági termelőszövetkezet kapta meg a 300 hektáron elert 40 283 kilós átlaghozammal.

Az élenjáró termelőszövetkezetek eredményei a szövetkezeti parasztság, a gépkezelők és a szakemberek óvadéka munkájának gyümölcse. Ezek az állami által nyújtott sokoldalú segítséget felhasználva bebizonyították, hogy milyen nagy lehetőségek kínálkoznak a termelés növelésére e fontos nemzetgazdasági szektorban.

Az Aradi Üvenház Kombínatban

Év eleje óta eddig több mint 170 tonna uborkát és 8 tonna husos paprikát szüreteltek. A legutóbbi jelentős szállítmányt, Londonba, illetve Münchenbe irányították.

PIACI ÖRJÁRAT

Hivatalosan is beköszöntött a tavasz, noha az időjárás nem sok jóval biztat, legalább is egyelőre. A szép hosszú ős, az aranylag enyhét, úgy látszik most bosszulja meg magát. S ez a háziasszonyoknak is nagy gondot okoz. Nehéz dolguk van, hisz az 6 feladatuk nap mint nap biztosítani a család számára a friss éledeket, úgy, hogy változatos is legyen, izletes is, vitaminok se hiányozzanak belőle. Nem könnyű teljesíteni ezeket a követelményeket, különösen ilyenkor, tavasz elején, amikor a primör zöldség és főzelékek még nem jelentek meg a piacon s meg kell elegendni azzal, ami van.

De vajon mi van? Milyen a vásárlás a piacon? Mit kínálnak a Zöldség- és Gyümölcsértékesítő Vállalat egységei és a magántermelők a vásárlóknak? Ezekre a kérdésekre kerestem a választ minapi tereputam során.

Az, ami már első pillanatban szembetűnik: sok az alma a piacon. Sok és — például az elmúlt évhez viszonyítva — jóval olcsóbb is. Nemcsak a magántermelőknél van bőségen és gazdag választékban ez az izletes, közkedvelt, hónapokon át jól tartósítható, vitamindus gyümölcs, hanem az állami egységekben is. A város egyetlen ILF-üzletéből sem hiányzik. Ára 3 és 5 lej között váltakozik.

A tavaly őszi jóslatások ellenére egész télen és most márciusban sem fogyott ki az egészséges, friss sárgarépa, zöldség, paszternak az ILF-üzletekből. A répa kilo-

grammja 1,40 lej, a zöldségfelek kilóját 2 lejért árusítják. És meg mindig kapható vöröshagyma is, kilója 3,40 lej. Cékla, sárgaborsó, bab egészíti ki a választékot. Spenótot csak a Scintea állami mezőgazdasági vállalat, Filimon Sirbu piactéri egységében árusították, kilogrammját 1,50 lejért. Ez a spenót igen fonyadt levelű volt. Értéket, hogy a háziasszonyok, noha jóval drágábban kapták meg, (kilója 8 lej de két héttel ezelőtt még 12 lej volt!) szívesebben vásárolták a magántermelőktől.

A Scintea AMV egységében a vásárlók nem kis örömeire uborkát is árusítottak, kilóját 3 lejért. A valóban ujdonságnak számító zöldség igen gyorsan fogyott.

Kelkáposztát (persze tavalyi) csak a magántermelőknél lehetett találni, karalábé azonban az ILF-egységeiben is volt. Csütörtök reggel krumplit is árusítottak az ILF-7-es számú üzletének 8-as elarusító bódéjában, amely előtt a túrleses várakozók tekintélyes sora húzódott. Itt kell megjegyeznünk, hogy ebben a hónapban, eddig 205 tonna burgonya került eladásra a Zöldség és Gyümölcsértékesítő Vállalat üzleteiben, az előirányzott 180 tonna helyett. Március végéig valamint áprilisban és májusban meg körülbelül 450 tonna burgonyát árusítanak.

Micléa Gheorghe, a Zöldség és Gyümölcsértékesítő Vállalat igazgatója érdeklődésünkre — hogy milyen új zöldségek érkezését vár-

ják a napokban? — a következőket mondotta:

— Nagybő mennyiségű spenótot kapunk, érkezik friss saláta és erőspaprika is. S az idő melege-désével párhuzamosan egyre újabb primörárak gazdágítják a választékot.

B. MANDITS KATALIN

A TAKARMÁNYBÁZIS SZILÁRD ALAPJA

Mindenki számára ismeretes, hogy az állattalomány és az állatok hozamának szüntelen növelése nagymértékben függ a bőséges és kiváló minőségű takarmányfelek biztosításától. Számos mezőgazdasági termelőszövetkezet tapasztalata mutatja, hogy az e téren meglévő feltételek gazdaságos kihasználása sok hozzáterést, kezdeményező szellemet követel a vezetőtanácsok, a szakemberek és a szövetkezeti tagság részéről. A telennyaron egyaránt szükséges takarmány jelentős részét a legelők és természetes kaszálók biztosítják. E takarmányforrás helyes kihasználásával nagy mennyiségű és jövedelmező fű, illetve szénatermést lehet elérni.

A szövetkezeti mezőgazdaság fejlődése megvénkben is meggyorsult az utóbbi években. A műszaki-nyelvi alap szüntelen gyarapodásával, a gazdaságok egyre kimagaslóbb hektárhozammal érnek el a növénytermesztés téren. Gondoljunk csak a nagypergi termelőszövetkezet 3700, a szentmártoni 3400, a pécsai Avintul és a macesai termelőszövetkezetek 3330, illetve 3250 kilós hektáronkénti buza, vagy a pécsai AMV 6300 kilós szemes kukorica, az iratosi termelőszövetkezet 40 000 kilós cukorrépa termésére. Ezzel szemben megvénkben a gyepterületek széna-

termése hektáronként továbbra is csupán 1000—1200 kilo.

Ilven körülmények között jogosan kérdezhettük: a kaszálók és legelők területének termése, a gyepgazdálkodás színvonalát valóban nem növelhet? Állithatjuk: nem így van. Napjainkban megvénk termelőszövetkezteiben van elegendő gépi felszerelés a legelők megművelésére, karbantartására. Nincs hiány műtrágyából sem. Csak ép-

Korszerű legelőgazdálkodás (I.)

pen az a baj, hogy a legtöbb termelőszövetkezetben elhanyagoljuk, nem alkalmazzuk a legelőjavítási eljárásokat, melyek elősegítik a jelenlegi fű és szénatermés növeledését.

Megvénkben 110 031 hektárt tesznek ki a természetes legelők és kaszálók. Nagyobb területekkel a kisjenő, a zarandi, az erdőhegyi, a szekudvari, a seprősi, a bruzi, a plešcutai és a hontói termelőszövetkezetek rendelkeznek. Sajnos, az említett gazdaságokban sem kielegítő a fűtermés. Tavaly például a síkvidéki szövetkezetekben alig

3000, míg a domb és hegyvidéki gazdaságokban a legelők átlagos fűhozama 2000—2200 kilo körül mozgott. Vadászón a 450 hektár legelőn csak 6—700 kilós volt a hektáronkénti fűtermés.

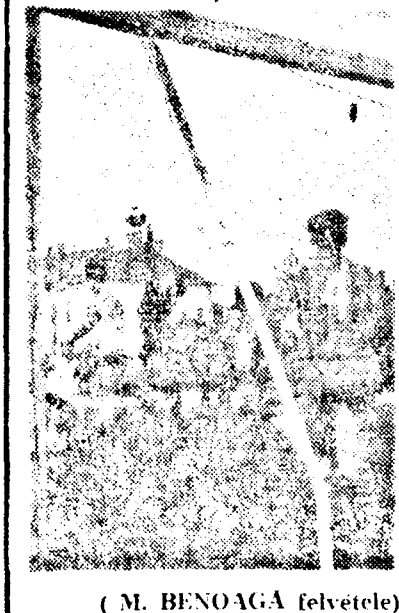
Nem érdemtelen említést tenni arról sem, hogy megyei viszonylatban 16 590 hektár terület olyan legelő, melyeken fakát és cserjéket találunk elszigetelten vagy zárt erdőnövényzetet alkotva. A fak és cserjék a legelők termése szempontjából károsak. Ezért a rétek és legelők fas növényzetét ki kell irtatunk s ezeket csak ott hagyjuk meg, ahol védelmi célból szükségesek. Pontosabban, ahol a talaj leromlást akadályozzák. Ennek ellenére, hogy megvénkben jelentős területen találunk cserjéket, az 1970-es esztendőben mégis csak 500 hektár cserje kiirtását irányozták elő a termelőszövetkezetek. Ha figyelembe vesszük, a lehetőségeket, akkor bátran mondhatjuk: ez a terület nagyon keves. Többre vágyunk kevesek és az állatok takarmány szükségletének kielégítés is megköveteli, hogy minél nagyobb figyelmet fordítsunk a legelők gondozására.

MUNTEANU EMIL,
a Megyei Mezőgazdasági Igazgató-ság mérnöke

A megyei pártkabinet közli:

KEDDEN, MÁRCIUS 24-én délután 5 órakor az etikai kérdéseket egyenlőleg tanulmányozzák jelenlének meg a megyei pártkabinetben.

Lapunk III. oldalán

(M. BENOAGA felvétele)

Emberbarátok között

kodási osztály vezetője. A főkönyvelőnő értékelte fel a központi fűtés gondolatát és ennek valóra váltása is jórészt az ő nevéhez fűződik.

Ezen kívül teljesen új, a korszerű könyvtárak megfelelő egészségügyi berendezést értünk — magyarázza —, hogy betegségeink a legkevesebb kényelmre és megvénk. Sokat kellett küzdenünk ezért, de mint látszik, vált és vált érteleme a küzdelemek.

Írások terjedelmé — sajnos — nem engedi meg, hogy a sa-

natorium sok más nagyszerű dolgozatának terjedelmességére részletesebben kitérjek. Ugy értem azonban, legalább a nevüket feltüntetni meg kell említenem. Mert hár Gheorghe, Gáspár Orla, Brie Sofia, Li

Maria, Soica Maria, Grău u Antoniu, Cotarba Viorica, Vancu Ileana és Ioanina Ilaricpp úgy megérdemli a dícséretet, akik Geiss Erzsébet, Butaru Ioana, Mănușanu Sofia, Sorici Virăcia, Ianculescu Leana, Milcu Pavel, Chib tina Elisabeta és Spataru Letitia is.

Partunk és társadalmunk neveltségét valahán a mindnyájunkban használtanak igazgatók-ra.

Emberbarátok a szó legértékesebb értelmében.

KUZMAN EMIL

